

der nu og da kommer en Ytring ogsaa om de erhvervspolitiske Spørgsmaal. De arbejdsløse venter positive Handlinger, og de føler sig i alt Fald ikke i særlig Grad opmuntrede ved Forhandlinger af den Karakter, som den konservative Ordfører i Dag stiller i Udsigt. Det bliver ikke paa den Maade nogen positiv Handling, det bliver Snakken, endeløs Talen om Ting, som burde afgøres snarest, ja alt for længe siden burde have været afgjort. Men det er Regeringspartierne, der bestemmer Udviklingen. Og det konservative Parti hænger stadig i Bægsækken paa den Vogn, der kører slingrende fra den ene Side til den anden hen ad den politiske Landevej.

Det ærede Medlem, der talte paa det konservative Partis Vegne i Dag, sagde, at det var Statsministerens Tale, der var den afgørende. Det er ogsaa det, jeg mener. Det er derfor, jeg efter at have hørt Statsministerens Tale i Dag mente at kunne slaa fast, at saa skulde der altsaa ingenting ske andet end det, som Landbrugsministeren havde fastslaaet, Ministeriet stod samlet om den Opfattelse, som der er givet Udtryk i Landbrugsministerens Tale, Erhvervspolitikken bliver ikke anderledes end hidtil, der bliver ingen positive Foranstaltninger til Ophjælpning eller Støtte for Industrien og dens Arbejdere, der bliver tværtimod en Afvikling af den Smule, som er gennemført, og som allerede er reduceret for den ene Industris Vedkommende, saa at det næsten intet betyder mere. Det skal nu videre afvikles. Der foreligger jo ikke andet end de Taler af Handelsministeren, som den konservative Ordfører pegede paa. At han loyalt vil respektere og gennemføre en gældende Lov, er der dog ingen Grund til at takke ham for; men han har ogsaa sagt, at han vil afvikle den Smule, der er givet ved denne Lov. Der er derfor intet Haab at knytte til noget i Retning af Erhvervs politik fra Regeringens Side efter det, vi har faaet slaaet fast af Landbrugsministeren og i Dag af Statsministeren.

Det er vel det konservative Partis Anskuelse, som det ærede Medlem Hr. Pürschel i Dag har udtalt, derom har jeg vel ikke Grund til at tvivle; men det staar mærkværdigt til en Udtalelse, som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Fraenkel har fremsat overfor et Blad for nogle Dage siden, og som gik ud paa følgende: „Hvis Ministeriet dækker Madsen-Mygdal, ser jeg ikke, hvorledes Samarbejdet med Venstre skal kunne fortsættes.“ Det er kun nogle faa Dage siden, et Medlem af den konservative Gruppe fremsatte denne Udtalelse offentlig.

I Dag hører vi, at man aldeles vil underordne sig Landbrugsministeren og den Politik, som han nu har fastslaaet.

Det ærede Medlem Hr. Rode gjorde nogle Bemærkninger, som jeg skal sige et Par Ord om. Han mente, at Situationen vilde blive uholdbar — det vilde vi ogsaa komme til at se —, hvis det virkelig lykkedes os at faa det konservative Parti til at slutte sig til vor Dagsorden. Jeg forstaar ikke, hvorfor Situationen skulde blive særlig uholdbar i den Anledning. At faa Regeringen til at falde er det Formaal, vi har, og jeg tilstaar gerne, at vi til dette Formaalets Fremme tager den Hjælp, vi kan faa, ligeegyldigt hvorfra den kommer. Enhver Hjælp, der vil medvirke til at bedre den erhvervspolitiske Situation, ønsker vi og tager den, hvad enten den kommer fra radikal eller konservativ Side. Vi er ikke mere fornemme nu, end vi var f. Eks. i 1909, da en konservativ Folketingsmand stillede en Dagsorden, hvorved Ministeriet væltede. Vi stemte for den Dagsorden, skønt den var stillet af en konservativ Mand, og hvis jeg ikke tager meget fejl, var der ogsaa Radikale, der den Gang stemte paa samme Maade. Vi har ikke forandret os i den Henseende. Naar vi mener, at Ministeriet er mindre godt, end vi kunde ønske, det skulde være, gør vi, hvad vi kan for at faa et andet og forhaabentlig bedre. Det gør vi ved Hjælp af de Medlemmer af Parlamentet, som maatte nære det samme Ønske. Hvis der ikke er andre end os, Gud bevares, saa venter vi til den Tid, da der bliver flere — den Tid kommer jo sikkert.

Naar vi tager dette Standpunkt overfor den Krise, som nu hersker, er det maaske nødvendigt i Anledning af disse mere nonchalante Bemærkninger at sige, at for os er Politik ikke Sport, for os er Politik ikke blot den Fornøjelse at manipulere i forskellige Situationer, for os er Politik Brød. Ministeriets Fald betyder for de arbejdsløse forhaabentlig mere Brød, bedre Kaar. Ud fra den Betragtning handler vi, ud fra den Betragtning driver vi vor Politik, og vi har intet Haab om, at en Bedring indtræder, hvis det ikke lykkes at skabe en Opinion mod den nuværende Regering, tilstrækkelig stærk til nu eller senere at fælde den.

Den Tale, der er Udgangspunktet for Forhandlingen i Dag, Talen af Landbrugsministeren, er, som vi har hørt, godkendt af Ministeriet. Det er fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Rode paa pegede, at ogsaa Landbrugsministeren siger: den gældende Importreguleringslov ska!